

МИНИСТЕРСТВО ОБРАЗОВАНИЯ РЕСПУБЛИКИ БЕЛАРУСЬ
БЕЛОРУССКИЙ ГОСУДАРСТВЕННЫЙ УНИВЕРСИТЕТ
БИОЛОГИЧЕСКИЙ ФАКУЛЬТЕТ

Кафедра физиологии человека и животных

Леонец

Алина Александровна

ВОССТАНОВЛЕНИЕ ФУНКЦИИ ВНЕШНЕГО ДЫХАНИЯ ПОСЛЕ
ВИРУСНОЙ ИНФЕКЦИИ У КУРЯЩИХ И НЕКУРЯЩИХ
ПАЦИЕНТОВ

Аннотация к дипломной работе

Научный руководитель:

кандидат биологических наук, доцент

Казакевич В.Б.

Минск, 2024

РЕФЕРАТ

Дипломная работа: 49 с., 13 рис., 7 табл., 37 источника.

Ключевые слова: человек, функция внешнего дыхания, постковидный период, оценка дыхания, вирусная инфекция.

Объект исследования: группы курящих и некурящих пациентов разного возраста.

Цель исследования: изучение показателей функции внешнего дыхания и отследить динамику в постковидный период.

Методы исследования: спирометрия (оценка показателей функции внешнего дыхания по установленным нормативным показателям)

В результате исследования было установлено, что после перенесенного вирусного заболевания показатели ФВД снизились у обеих групп. Так например можно заметить что показатель жизненной ёмкости лёгких (%) у курящих пациентов снизился на 13,7% в то время как показатель у некурящих снизился на 6,5%; объем форсированного выдоха за одну секунду (%) у курящих пациентов снизился на 17,8% а у некурящих на 12,4%; Показатель максимальной вентиляции лёгких (л) у курящих пациентов снизился на 14,6% а у некурящих на 15,26 %; Индекс Тиффно у курящих снизился на 25,8%, а у не курящих данный показатель снизился на 22,9%.

Через 12 месяцев после перенесенного вирусного заболевания мы наблюдали положительную динамику в двух группах. Но следует отметить то, что у группы курящих пациентов восстановление шло чем у не курящих.

Так показатель жизненной ёмкости легких (%) у курящих пациентов составил 74,7% от нормы, а у некурящих данный показатель составил 89,5% от нормы. Показатель максимальной вентиляции лёгких у курящих пациентов равен 89,8 л от нормы, а у некурящих – 131,6 л. Объём форсированного выдоха за одну секунду (%) у курящих пациентов 54,5% от нормы, а у некурящих 78,3%. Индекс Тиффно (в %) у курящих пациентов составил 68,9%, а у некурящих данный показатель равен 75,6% от нормы.

РЭФЕРАТ

Дыпломная работа: 49 стар., 13 мал., 7 табл., 37 крыніц. Ключавыя словы: чалавек, функцыя вонкавага дыхання, посткавідны перыяд, ацэнка дыхання, вірусная інфекцыя.

Аб'ект даследавання: групы пацыентаў-курцоў і некурцоў рознага ўзросту.

Мэта даследавання: даследаваць паказчыкі функцыі вонкавага дыхання і адсачыць дынаміку ў посткавідны перыяд.

Метады даследавання: дыягнастычныя (ацэнка паказчыкаў функцыі вонкавага дыхання па ўстаноўленых нарматыўных паказчыках).

У выніку даследавання было ўстаноўлена, што пасля перанесенага віруснага захворвання паказчыкі ФВД знізіліся ў абедзвюх груп. Так, напрыклад, можна заўважыць, што паказчык жыццёвай ёмістасці лёгкіх (%) у пацыентаў-курцоў, знізіўся на 13,7% а паказчык у пацыентаў, якія не кураць, знізіўся на 6,5%; аб'ём фарсіраванага выдыху за адну секунду (%) у пацыентаў-курцоў, знізіўся на 17,8% у тых, якія не кураць, - на 12,4%; паказчык максімальнай вентыляцыі лёгкіх (л) у пацыентаў-курцоў, знізіўся на 14,6%, а ў пацыентаў, якія не кураць - на 15,26 %; Індэкс Тыфно у пацыентаў-курцоў знізіўся на 25,8%, а ў тых, хто не курыць, гэты паказчык таксама знізіўся і склаў 22, 9%.

Праз 12 месяцаў пасля перанесенага пацыентамі віруснага захворвання мы назіралі станоўчую дынаміку ў абедзвюх групам. Тым не менш, варта зазначыць, што ў групы пацыентаў-курцоў аднаўленне ішло марудней, чым у пацыентаў, якія не кураць.

Так паказчык жыццёвай ёмістасці лёгкіх (%) у пацыентаў-курцоў склаў 74,7% ад нормы, а ў пацыентаў, якія не кураць, гэты паказчык склаў 89,5% ад нормы. Паказчык максімальнай вентыляцыі лёгкіх у пацыентаў роўны 89,8 л ад нормы, а ў пацыентаў, якія не кураць, гэты паказчык склаў 131,6 л. Аб'ём фарсіраванага выдыху за адну секунду (%) у пацыентаў-курцоў склаў 54,5% ад нормы, а ў пацыентаў, якія не кураць - 78,3%. Індэкс Тыфно (у %) у пацыентаў-курцоў склаў 68,9%, а ў пацыентаў, якія не кураць, гэты паказчык роўны 75,6% ад нормы.

ABSTRACT

Graduation thesis: 49 pages, 13 figures, 7 tables, 37 sources.

Key words: man, external respiration function, post-COVID period, respiratory assessment, viral infection.

Subject of research: cohorts of smokers and non-smokers of different age.

Purpose of research: to study the indicators of the external respiration function and to track their dynamics in the post-COVID period.

Research methods: diagnosis (evaluation of the external respiration function indicators according to established standards)

As a result of the research it has been established that after the viral disease the external respiration function indicators have decreased in both groups. For example, the vital lung capacity (%) of smoking patients has decreased by 13.7%, while that of non-smokers has decreased by 6.5%; forced expiratory volume in one second (%) has decreased by 17.8% for smokers and by 12.4% for non-smokers; maximum ventilation indicator (L) for smokers has decreased by 14.6% and for non-smokers by 15.26%; Tiffeneau index for smokers has decreased by 25.8%, for non-smokers by 22.9%.

Twelve months after patients had viral disease, we observed a positive trend in two groups. Nevertheless, it should be mentioned that the smokers' cohort showed a slower recovery than the non-smokers.

Thus, vital lung capacity (%) in smoking patients was 74.7% from the norm, and this indicator was 89.5% from the norm in non-smokers. The maximum ventilation rate for smokers is 89.8 litres from the norm, while for non-smokers it was 131.6 litres. The forced expiratory volume in one second (%) for smokers is 54.5% from the norm, and for non-smokers 78.3%. Tiffeneau index (as a percentage) for smokers was 68.9%, while for non-smokers it was 75.6%.